

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľky **L. Č.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni-ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní o **opravnom prostriedku proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne** zo dňa 15. apríla 2008, č. X., o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/184/2008-31 z 30. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. októbra 2008, č.k. 12Sd 184/2008-31, **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu boli potvrdené rozhodnutia odporkyne z 15. apríla 2008 č. X. č. 1 a č. 2, ktorými bol navrhovateľke zvýšený starobný dôchodok od 24. apríla 1991 o príslušné sumy zvýšenia stanovené právnymi predpismi v súvislosti s mimosúdnyimi rehabilitáciami ako aj o sumy stanovené predpismi o sociálnom zabezpečení (sociálnom poistení) tak, ako to vyplýva z výrobných častí preskúmaných rozhodnutí. Krajský súd dôvodil tým, že rozhodnutia odporkyne sú zákonné. Odporkyňa v zmysle stanoviska súdov rozhodla o úprave starobného dôchodku od splátky dôchodku od apríla 1991 (rozhodnutie č. 1), pričom v novom rozhodnutí uviedla, ako a na základe ktorých jednotlivých predpisov dospela k zmenám dôchodku, aký navrhovateľke patrí od apríla 1991 do súčasnosti (rozhodnutie č. 2), pričom vychádzala z toho, že navrhovateľke bol správne a právoplatne priznaný starobný dôchodok od 30. novembra 1982.

Navrhovateľka žiadala prvostupňový rozsudok zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie. Navrhovateľka bola toho názoru, že jej suma dôchodku nemala byť zvýšená „na 2059 Sk“ od 24. apríla 1991, ale o „sumu 2059 Sk“, pričom z odôvodnenia odvolania vyplýva, že v rozhodnutí mala byť uvedená celá výška jej dôchodku, spolu s priznaným invalidným dôchodkom.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka v odvolaní proti rozsudku krajského súdu neuviedla skutočnosti spochybňujúce zákonnosť potvrdzujúceho rozsudku krajského súdu. Opodstatnenosť odvolania nemožno skúmať len na základe vyslovených pochybností o správnom výpočte starobného dôchodku, do výšky ktorého navrhovateľka žiadala pripočítať aj priznaný invalidný dôchodok, a to bez bližšieho skutkového a právneho odôvodnenia.

Naproti tomu odporkyňa v preskúmaných rozhodnutiach podrobne zdôvodnila spôsob výpočtu starobného dôchodku navrhovateľky (rozhodnutie č. 1) a to z priemerného mesačného zárobku zisteného zo skutočne dosiahnutého zárobku v kalendárnom roku pred skončením zamestnania, teda z hrubého zárobku za rok 1971, ako to vyplýva aj z dôvodov rozhodnutia. Rozhodnutím č. 2 boli stanovené sumy starobného dôchodku patriace po zvyšovaní podľa príslušných predpisov od 24. júla 1991 do 1. júla 2007. Odporkyňa v oboch rozhodnutiach pritom vychádzala z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozsudku z 10. decembra 2007 č.k. 4 So 33/2007 a rozhodla o zvýšeníach podľa zákona o mimosúdnych rehabilitáciách od splátky dôchodku za apríl 1991. V súlade s týmto právnym názorom tiež vo svojich rozhodnutiach uviedla, ako a na základe ktorých jednotlivých predpisov dospela k sumám dôchodku patriaceho v celom období od apríla 1991. Navrhovateľka jednotlivé postupné zvýšenia v odvolaní nenamietala ako vecne nesprávne, prípadne že by jej nejaké zvýšenie nebolo priznané.

Námietka navrhovateľky, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí, pretože je možné jednoznačne zistiť východiskovú sumu starobného dôchodku a jej jednotlivé zvýšenia zodpovedajúce príslušným ustanoveniam zákona.

Pokiaľ navrhovateľka tvrdila nezákonnosť rozhodnutia v tom, že jej nie je vyplácaný aj čiastočný invalidný dôchodok, odvolací súd konštatuje, že ide o nové tvrdenie, ktoré navrhovateľka neuviedla v pôvodnom konaní 18Sd/67/2006 (4 So 33/2007) a preto k nemu ani súdy nemohli zaujať právne stanovisko. Tvrdenie navrhovateľky, že jej bol invalidný dôchodok priznaný v roku 1982 nezodpovedá skutočnosti, pretože rozhodnutím z 10. marca 2003, na ktoré poukazuje, jej bol priznaný starobný dôchodok. Zmenu sumy starobného dôchodku vykonala odporkyňa rozhodnutím č. 1 v súlade s ustanovením § 24 ods. 6 zák.č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách zo skutočne dosiahnutého zárobku v poslednom ukončenom roku pred prepustením zo zamestnania (za rok 1971) tak, ako to aj z rozhodnutia vyplýva. V tom čase čiastočný invalidný dôchodok nepoberala (ten poberala v rokoch 1974-1982). Požiadavka navrhovateľky, aby jej bol spolu so starobným dôchodkom poukazovaný aj priznaný čiastočný invalidný dôchodok, nemá oporu v platnej právnej úprave.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd, s poukazom aj na dôvody prvostupňového rozsudku, podľa § 219 ods. 1, 2 OSP rozsudok krajského súdu potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová